

Rondje Groen

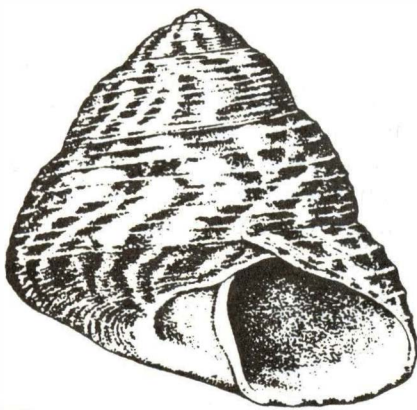
W. Andelaar

Een paar dagen vorst brengt direct wat leven in de brouwerij. In het duin komen de lijsters uit het noorden, de Kramsvogel en de Koperwiek, richting dorp. Op zoek naar de laatste bessen van de Duindoorn. Als die er dan niet meer zijn komen de bessen die in het dorp te vinden zijn aan de beurt. Besdragende struiken in je tuin leveren dan leuke tafereeltjes op. Je kunt dan vogelen vanuit je huis.

Ook op strand is er ineens meer leven. De vorst gaat meestal gepaard met een oostenwind die veel levend en dood materiaal uit zee aanvoert. De tafel staat dan voor de vogels gedekt. Naast de meeuwen is de Scholekster al snel present. Een fleurige verschijning die je strandwandeling direct wat meer kleur geeft.

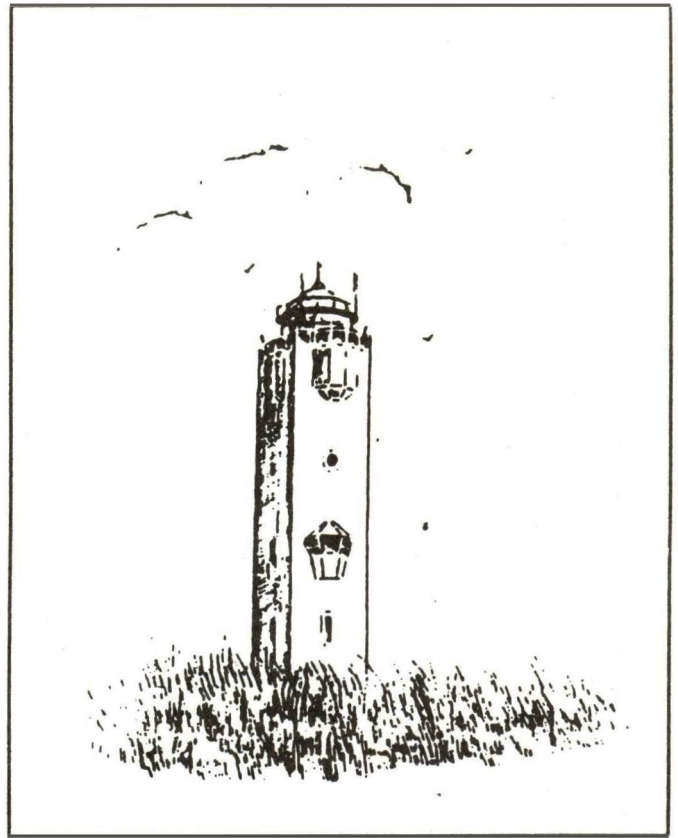
Een andere vogel die dan op het strand is te zien is de Rosse Grutto. Normaal vliegt hij alleen maar voorbij, op trek van en naar de broedgebieden. Familie van de gewone Grutto van onze weilanden, maar veel meer aan zee gebonden. Het is gemakkelijk te zien hoe dit beest zijn lange snavel tot halverwege de kop in het zand steekt. Op zoek naar iets dat daar kennelijk onder het zand verborgen zit.

Groepjes Tureluurs struinen de "vuilsteeën" af en vinden steeds iets van hun gading. De plekken op het strand waar de stroming veel spul heeft afgezet laten zien wat er allemaal voor de kust leeft. Of beter gezegd, wat er leefde. Allerlei schelpdieren en vooral veel zeeanemonen. Het lukte hen niet vaste voet op de grond te

Tolhoren

houden en zijn aan lager wal gekomen. Hoe aardig de genoemde vogels ook zijn en hoe leuk om ze bezig te zien, ik houd toch het meest van de strandlopers. Een wandeling over het strand zonder deze dribbelaars gezien te hebben is niet compleet. Normaal is het de Drieteenstrandloper die we hier in de winter hebben en die je in die tijd dan ook bijna niet kunt missen.

Met vorst echter zijn het vooral de Bonte Strandlopers die opvallen. Niet door het bonte verenkleed, zoals de naam doet vermoeden. In de winter zijn deze beestjes vrij egaal bruin, donkerder dan de Drieteentjes. De naam danken ze aan het zomerkleed. Ze pronken dan met een mooie zwarte borst. We zien dat meer in de vogelwereld, de Zilver- en Goudplevier vertonen ook een dergelijk verschil in het zomer- en winterkleed.

Bonte Strandlopers overwinteren bij ons in het waddengebied en zakken bij winterweer af naar het zuiden. Onderweg komen ze dan die gedekte tafel op het Noordwijkse strand tegen en schuiven aan.

Zoals zoveel vogels die hoog in het noorden broeden zijn ze niet schuw. In de broedterreinen kennen ze het gevaar dat de mens oplevert niet. Ze verwachten dat ook in zuidelijker streken niet. Als je rustig blijft staan dribbelen ze vaak vlak voor je voeten langs. Een dergelijke ervaring hadden we ook op het strand van een eiland aan de westkust van Florida. Reuzensterms, Kleine Zilverreigers, Zilverplevieren en Willets, een soort Grutto, trokken zich daar niets van de strandwandelaars aan. Deden hooguit een stapje opzij als je ze al te na kwam. Daar speelt het feit dat Florida tot in de vorige eeuw vrijwel onbevolkt was een rol.

Ook Bonte Strandlopers waren daar present. Ze deden ons een beetje aan thuis denken. Want, al was het daar een zalig oord, zomerse temperaturen in december, we waren toch "in den vreemde".

Want laten we wel wezen, zo'n strand als in Noordwijk vind je toch nergens?